

جشنواره نمایش های آیینی و سنتی در مسیر برگزاری

در حالی که کرونا عامل تعویق جشنواره نمایش های آیینی و سنتی شده است و بخش هایی از این جشنواره که قرار بود در آبان ماه برگزار شود؛ به نظر می رسد قصد اداره کل هنر های نمایشی برگزاری این رویداد است. صبح دیروز دبیر خانه جشنواره، آثار برگزیده در سه بخش تخت حوضی (بخش ویژه استاد علی نصیریان)، مرور ۱۴۰۰ (یادواره زنده یاد استاد سعدی افشار) و دانشجویی بیستمین جشنواره نمایش های آیینی و سنتی را معرفی کردند. طبق اعلام رسمی جشنواره، قرار است بیستمین جشنواره نمایش های آئینی و سنتی از ۱۴ آذر ماه سال جاری به دبیری داود فتحعلی بیگی برگزار شود.

اعضای انتخاب گـر این بخش ها، شامل قطب الدین صادقی، امیر دژاکام، سیدوحید فخرموسوی، ابراهیم گلداززاده و حسین جمالی بوده که پس از بررسی ۱۷۸ اثر رسیده به دبیر خانه این دوره از جشنواره، ۱۵ نمایش در بخش تخت حوضی، ۵ اثر در بخش مرور و ۱۳ اثر در بخش دانشجویی معرفی کردند:

در میان آثار انتخاب شده نام برخی چهره های آشنا از جمله نمایش «تصویر مصور مظفری» و وحید نفر، «مبارک در ژاپن» علی فتحعلی، «عروس فراری» جواد انصافی و «خانواده آقای هاشمی» علی عامل هاشمی دیده می شود. بخش عمده ای از شرکت کنندگان در این جشنواره چهره های کمتر شناخته شده ای هستند که قصد آزمودن هنر خویش دارند.

گردشگری

گذری در طبیعت شگفت انگیز چاپار
صورتی خوش رنگ تالاب لیبار
دنیا پر است از دریاچه ها و تالاب هایی که همه در طیف رنگ سبز آبی هستند، اما وقت آن رسیده که با تالابی خارج از کلیشه همیشگی آشنا شویم، تالابی با عجیبترین رنگ ممکن: صورتی.

تالاب صورتی رنگ لیبار جایی حوالی سیستان و بلوچستان و ۲۰ کیلومتری جاده چاپار به خلیج گواتر واقع شده است که هر ساله گردشگران زیادی را به سمت خود می کشاند. در زبان بلوچی محل تلاقی آب رودخانه و آب دریا را لیبار می گویند و البته نام دشتی که دریاچه در آن قرار گرفته است، لیبار است، برای همین هم این نام را به تالاب اختصاص داده اند. یکی از دلایل مهم رنگ صورتی دریاچه فعالیت پلانکتون های گیاهی است که از طریق جریانات دریایی نیز تعدادشان زیاد می شود، وجود مواد آلی و معدنی نیز در این امر بی تاثیر نیست. تعداد پلانکتون ها از اواسط خرداد ماه تا شهریور رو به افزایش است و در نهایت در آذر ماه به بیشترین حد خود می رسند و در زمستان دریاچه در صورتی ترین حالت ممکن است پس اواسط زمستان تا ابتدای بهار بهترین فصل برای دیدن دریاچه سرخ رنگ لیبار است. وجود فلامینگوها و حواصیل ها نیز از دیگر جاذبه های دیدنی این تالاب است.

به جرات می توان از تالاب لیبار به عنوان پدیده ای بی همتا نام برد.

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع رسانی و خبرگزاری ایلنا

مدیر مسئول: مسعود حیدری

زیر نظر شورای سردبیری

مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

«رنج زیر پوست» علیه پدر نیست؛

مستندی جسورانه از حقیقت خشونت خانوادگی

«رنج زیر پوست» علیه پدر نیست؛ بلکه علیه خشونت خانوادگی است و تلاش کردیم تا حدی این موضوع را از لحاظ روان شناسی ریشه یابی کنیم. محتوای فیلم در جای جای خود به این موضوع می پر دازد که آثار خشم تا چه میزان غیر قابل تصور است و می تواند چه صدماتی را به جای بگذارد

در لحظه تصویر بگیرم تـدا در نهایت محتوای مناسبی برای تدوین داشته باشم. ضمن اینکه خیلی تاکید داشتم تا همه صحنه ها و روایت کاملاً واقعی باشند.

کار کردن روی سوژه های نزدیک به خصوص خانواده خودتان، چقدر کار را برایتان سخت تر کرد؟

ساختن مستند از سوژه های آشنا و نزدیک مخصوصاً عضوی از خانواده بسیار روان فرسا و طاقت فرساست. اگر بگویم در طول فیلم من سه بار نزدیک به سکنه رفته، اغراق نکر دهم. خانواده ام تمایل به حرف زدن مقابل دوربین نداشتند، ضمن آن که افرادی هم بودند که جلوی دوربین حرف می زدند و من می دانستم دروغ می گویند. این فیلم به اندازه ای روی من اثر گذار است که ۶ بار آن را در سینما دیدم و هر بار هم گریه کردم. واقعا در طول این ۱۰ سال و ساخت این فیلم سلامتی و ذهن من ضعیف با قوی داشته، زیرا سرتاسر کلمات تحت تاثیر اتفاقات مختلف آن بود و این ماجرا هر انجش و سختی غیر قابل وصفی را در من به وجود آورد.

موضوع مستند «رنج زیر پوست» می تواند به خیلی از خانواده ها کمک کند. برای نمایش دادن و صحبت درباره این موضوعات در بهزیستی و نهادهای این چنینی اقدامی نکردید؟
بله دقیقاً همین طور است و باید با نمایش در نهادهای مختلف از جنبه های گوناگون بررسی شود. اقدامی نکردیم شاید در آینده انجام شود.

رضا ترکمان، مدیر تدارکات: امیر نژاددریانی، هماهنگی تولید: امیر مرسلی، جانشین تولید: علی نجاریان، مجری طرح: مهدی برزگر، تهیه کننده: مجیدبرزگر، محصول: مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی و باران خیال.

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷

نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه رسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲

نشانی سایت: toseeirani.ir

ایمیل: toseirani@gmail.com

اینستاگرام: @tosee.irani

آورد، انتقادی از این منظر که شما پدر را در خانوادۀ مورد نقد قرار دادید، نشد؟ البته این خشونت ها می توانست از سمت مادر یک خانوادۀ نیز مورد بحث باشد.

خیلی ها معتقد بودند که مستند علیه پدر است؛ اما این موضوع باز خورد اشتباهی از کار است. در ابتدای مستند من دست و پا های پدرم را می بوسم، در کل کار و حتی در مصاحبه ها هیچ گاه به او بی احترامی نکردم و حتی زمانی که خاک را روی قبر می ریزیم می گویم «بخشید» در واقع «رنج زیر پوست» علیه پدر نیست؛ بلکه علیه خشونت خانوادگی است و تلاش کردیم تا حدی این موضوع را از لحاظ روان شناسی ریشه یابی کنیم. همان طور که گفتید این خشونت می تواند از سمت مادر یک خانوادۀ باشد و در مستند دیدیم که امیال سرکوب شده در کودکی و نوجوانی موجب می شود که فرد تا چه میزان به خشونت در میانسالی و جوانی برسد! واقعا محتوای فیلم در جای جای خود به این موضوع می پر دازد که آثار خشم تا چه میزان غیر قابل تصور است و می تواند چه صدماتی را به جای بگذارد.

جامعه ما آغشته به خشم شده و در آمارها جزو کشور هایی هستیم که نـزاع و درگیری هم در محیط خانوادۀ هم در سطح جامعه بالاتر از استانداردها است. برای ساخت اثری درباره این موضوع، دغدغه داشتید یا صرفاً فاسی در انتقال تجربه زیستن در چنین شرایطی در ذهن شما بود؟

در ۲۶ سالی که تا کنون عمر کرده ام، نه به کسی اهانت کردم و نه بر خورد فیزیکی داشتم. خشونت مرا اذیت می کند و به حدی است که زمان راه رفتن در خیابان با دیدن این میزان از عدم کنترل را تپاتی و هيجانی موجب اندوه و ناراحتی من می شود؛ زیرا که سرتاسر شهر صدای بوق می آید. این موضوع را زمانی درک کردم که در سفری که به اروپا داشتم تقریباً کسی بوق نمی زد و گویی اصلا در ماشین هايشان بوق نداشتند. در واقع ما در زندگی شبیه انبار باروتی هستیم که منتظر جرقه است تا منفجر شود. در جامعه مادر های سکوت و تمرین مدارا وجود ندارد که البته تقصیر مردم نیست بلکه شرایط زندگی باعث این معضلات شده است. این خشم ناخوسته تاثیر خودش را بر زندگی من گذارد و باعث می شود تا در تمام دوران زندگی یک ناخود آگاهی کنترلی در رفتار ما پدیدار باشد.

از زمانی که با دوربین تلفن

خودمان را عریان کنیم.» و منظور از عریان یعنی همان انتقاد از خود و خودشناسی. موضوعی که در مستند «رنج زیر پوست» به تصویر کشیدیم در اغلب خانواده ها، چه کم و چه زیاد وجود دارد و فقط گاهی از گفتن آن یا حتی در مانش عاجز هستیم. از نظر من یکی از مهمترین جایگاه هایی که می توان این موضوعات را مطرح کرد بستر سینماست زیرا فیلمساز می تواند با طرح مسئله یک ناهنجاری را طرح و دغدغه خود را با عموم جامعه تبادل کند. برای ساخت این مستند در ابتدا از دوربین تلفن همراه شروع و سعی کردم اتفاقات را به طور نامحسوس ثبت و ضبط کنم. در سال های بعد تقریباً از هر دوربینی استفاده کردم، از انواع مدل های بالا و پایین فیلمبرداری استفاده کردم تا تجربه تاثیر خشونت در خانواده را به اندازه ای که می توانم را انتقال دهم.

طبق گفته ها بتان زمان طولانی صرف کار کردید؛ درست است؟
بله، حدود ۹ سال فیلمبرداری طول کشید و یک سال و نیم هم صرف مراحل پس از تولید و تدوین شد. من تقریباً بخش قابل توجهی از طول زندگی خودم را صرف ساخت این مستند کردم. در ایران که سراغ ندارم این اندازه زمان صرف ساخت یک مستند شده باشد ولی من به دلیل اهمیتی که به این موضوع می دادم از همان ابتدا با هدف ساخت یک مستند شروع به تصویر گرفتن از بسیاری از اتفاقاتی کردم که شاید مثلاً در زمان خودشان کم اهمیت بودند. من این تصمیم را از سال ۸۹ گرفتم اما برای رسیدن به یک ساختار مشخص و فیلمنامه کامل تا سال ها بعد صبر کردم. خیلی جالب بود که هر کسی

کارگردان «رنج زیر پوست» معتقد است؛ این مستند، سرتاسر حقیقت محض از زندگی خودش است و او تلاش کرده تا موضوع خشونت خانوادگی را از لحاظ روان شناسی در این اثر ریشه یابی کند. در ادامه گفت وگویی ایلنا با او از نظر تان می گذرد.

پرده نقره ای

بنی اعتماد رئیس داوران شد

«مامان» در بخش رقابتی جشنواره گوا

بهترین فیلمنامه و بهترین فیلم اول نامزد دریافت جایزه بوده است.

امسال رخشان بنی اعتماد سینماگر ایرانی به عنوان رئیس هیات داوران به همراه «ستفن وولی» تهیه کننده و کارگردان بریتانیایی، «کایرو گوئرا» کارگردان و فیلمنامه نویس اهل کشور کلمبیا، «ویموکی جایاسونودارا» فیلمساز و منتقد اهل سریلانکا و «نیلامادهاپ پاندا» تهیه کننده و کارگردان هندی، فیلم های بخش رقابتی اصلی این رویداد سینمایی را داوری می کنند.

جشنواره بین المللی هند که یکی از پانزده رویداد رقابتی تقویم فیاف (فدراسیون انجمن بین المللی تهیه کنندگان) که از آنها به عنوان جشنواره های الف یادمی کنند، از ۲۰ تا ۲۸